

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

VIII. De raptis, & occultis nuptiis, & incestis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

Psal. 10.

Psal. 34.

Ecl. 34.

Lib. 6. c. 31.

Lib. 6. c. 288.

Ibid. c. 289.

Nam cui dicit Psalmista: *Tibi, Domine, derelictus est pauper, pupillo tu eris adiutor. ipse eripiet inopem de manu fortiorum eius: egenum & pauperem a diripientibus?* Sane statuta ecclesie antiquae praecipunt, eorum qui pauperes opprimunt dona a sacerdotibus esse refutanda: & merito, cum sint apud Dominum abominabilia, testante super hoc scriptura: *Qui offert, inquit, sacrificium de substantia pauperis, quasi qui victimat filium in conspectu patris.* De ditibus quoque, & potentibus, qui pauperes opprimunt, in libro VI. capitularium capitulo CCCXVIII. sic continetur: *Vt iudices, aut potentes, qui pauperes opprimunt, si admoniti a pontifice suo se non emendauerint, excommunicentur. Et ipsi quidem, nisi condignam de talibus gesserint poenitentiam, sicut beatus testatur Paulus de rapacibus, regnum Dei non possidebunt. Ceterum regalis potestas tales punire debet secundum antiquorum regum sanctiones de his prolatas qui infra regnum rapinam fecerint, vel apud quem scelus agnoscitur, & pars rapinae inuenta fuerit, siue de eis qui diripienda indicare reperiuntur. Inter quae, de eo qui facultatem depradationis dederit, vel si quis factam diuiserit, praecipitur libro VI. capitularium capite CCCXXIV. vt viuus comburatur. Itemque capitale supplicium excipiat, qui violentiam commisisse dinoscitur.*

VIII.

Lib. 1. c. 101.

Est praeterea quaedam execrabilis species rapinae, vel potius sacrilegii, quam ex ipso actu rustici raptum vocant, quod quantum sit malum, & non tantum diuina, sed humana quoque auctoritate damnatum paucis monstrabimus verbis, ad cautelam omnium Christianorum nobis commissorum. Ac primo de puellis raptis, ac necdum desponsatis, quid sacri Canones praecipiant, retexere duximus necessarium. In Concilio Calchedonenfi vbi DCXXX. patres adfuerunt, capite XXVII. ita habetur: *Eos qui rapiunt puellas sub nomine simul habitandi, cooperantes, & coniuuantes raptoribus, decreuit sancta Synodus, si quidem clerici sunt, decidant gradu proprio, si vero laici, anathematizentur. Quibus verbis aperte datur intelligi, qualiter huius mali auctores damnandi sint, quando participes & coniuuantes tanto anathemate feriuntur: & quod iuxta canonicam auctoritatem ad coniugia legitima*

ANNO
CHRISTI
909.

ANNO
 CHRISTI
 909.

raptas sibi iure vindicare nullatenus possunt. De desponsatis vero puellis, & ab aliis raptis, ita in Concilio Ancyrano capite x. legitur: Desponsatas puellas, & post ab aliis raptas, placuit erui, & eis reddi quibus ante fuerant desponsatae, etiam si eis a raptoribus vis illata constiterit. Proinde statutum est a sancto Conuentu, vt raptor publica poenitentia mulctetur: raptæ vero, si sponfus eam recipere noluerit, & ipsa eiusdem criminis consentiens non fuerit, licentia nubendi alii non negetur. Quod si & illa consentit, simili sententiæ subiaceat. Quod si post hæc ei se iungere præsumpserit, vtrique anathematizentur. Quid autem lex imperatorum de huiuscemodi raptoribus iubeat, in libro v. capite cccxxxix. scire volens reperiet. Item in libro vii. capite cccxlvii. de raptoribus viduarum vel virginum ita decernitur: Sancitum est, vt raptores viduarum vel virginum ab ecclesiæ communionem pellantur. Item, de his qui rapiunt feminas, vt eas non habeant vxores, & quid de raptis agendum sit, ex eodem libro capite cccxcv. Placuit, vt hi qui rapiunt feminas, vel furantur, aut seducunt, vt eas nullatenus habeant vxores, quamuis eis postmodum conueniat, & eas dotauerint, vel nuptialiter cum consensu parentum suorum acceperint. Si quis autem vxorem habere voluerit, canonicè & legaliter eam accipiat, & non rapiat. Qui vero eam rapuerit, vel furatus fuerit, aut seduxerit, nunquam eam vxorem habeat, sed propinquis suis eam legibus reddat, & in triplo bannum dominicum componat, & insuper canonicè publicam poenitentiam gerat. ad quod omnes vna voce clamauerunt, dicentes: Ista omnes tenere firmiter volumus, & in perpetuum ab omnibus conseruari optamus. Ergo decernimus & nos, secundum constitutionem antiquam, vt nullus occultas nuptias aut raptum faciat, vel quam propinquus habuit ducat vxorem: sed dotatam, & a parentibus traditam, per benedictionem sacerdotum accipiat qui vult vxorem, sicut in libro suprascripto capite clxxxix. monetur his verbis: Sancitum est, vt publicæ nuptiæ ab his qui nubere cupiunt fiant: quia sæpe in nuptiis clam factis grauia peccata, tam in sponsis aliorum, quam in propinquis siue adulterinis coniugiis, & quod peius est dicere, consanguineis, accrescunt vel accumu-

Conc. Ancyran. Can. 10.

Lib. 7. c. 117.

lantur. Ex his autem procreari solent cæci, claudi, gibbi, & lippi, siue alii turpibus maculis aspersi. & hoc ne deinceps fiat omnibus cauendum est. Sed prius conueniendus est sacerdos, in cuius parochia nuptiæ fieri debent, in ecclesia coram omni populo: & ibi inquirere vna cum populo ipse sacerdos debet, si eius propinqua sit, an non, aut alterius vxor, vel sponsa, vel adultera. Et si licita & honesta pariter omnia inuenerit, tunc per consilium & benedictionem sacerdotis, & consultu aliorum hominum bonorum, eam sponsare, & legitime dotare debet. Scribit namque de legitimo matrimonio beatus Augustinus ita: Talis esse debet quæ vxor habenda est, vt secundum legem sit casta in virginitate, & dotata legitime, & a parentibus tradita sponso, & a paranymphis accipienda, & ita secundum legem & euangelium publicis nuptiis honestata, in coniugio licite sumenda, & omnibus diebus vitæ suæ, nisi ex consensu & causa vacandi Deo, nunquam propter hominem separanda. & si fornicata fuerit, & vir eius voluerit, dimittenda: sed illa viuente altera non ducenda, quia adulteri regnum Dei non possidebunt: & pœnitentia illi accipienda. Nolite vos viri habere vxores, quarum priores mariti viuunt: adulterina enim sunt ista coniugia. Et hoc, vt diximus, omnino prouidendum est, ne eius sit propinqua, quia scriptum est: *Omnis homo ad proximam sanguinis sui non accedat, vt reuelet turpitudinem eius.* Similiter scriptum est: *Cum vxore proximi tui non coibis, nec seminis eius commixtione maculaberis.* Et in decretalibus papæ Gregorii legitur: Si quis diaconam, aut monacham, aut commatrem spiritualem, aut fratris vxorem, aut neptem, aut nouercam, aut nurum suam, aut consobrinam, aut de propria cognatione, vel quam cognatus habuit, duxerit vxorem, anathema sit: & responderunt omnes tertio, anathema sit. Item: Si quis viduam rapuerit vel furatus fuerit vxorem, vel consentientes ei, anathema sit. Et si quis virginem, nisi desponsauerit eam, rapuerit vel furatus fuerit, vel consentientes ei, anathema sit: & responderunt omnes tertio, anathema sit. Et alibi in Canonibus præceptum est, vt nemo vsque ad affinitatis lineam, & propinquitatem sui sanguinis, connubia ducat, neque virginibus, sine benedictione sacerdotis, quis nubere præsumat.

Leuis. 18.

Ibidem.

Greg. II. in
Synodo
Romana I.

ANNO
 CHRISTI
 909.

mat. oppido enim ista cauenda sunt ne fiant. Sed post-
 quam ista omnia probata fuerint, & nihil impederint,
 tunc si virgo fuerit, cum benedictione sacerdotis, sicut in
 sacramentario continetur, & cum consilio multorum bo-
 norum hominum, publice & non occulte ducenda est
 vxor, vt boni ab his filii Domino miserante procreentur,
 & non tales sicut superius dictum est. Item in VI. libro ca-
 pitulo ccccix. Si quis non æquo gradu, sed incestuoso
 ordine, cum iis personis, quibus a diuinis regulis prohibi-
 tum est, se coniunxerit, vsquequo post pœnitentiam seque-
 stratione testentur, vtrique communionem priuentur: & ne-
 que in palatio habere militiam, neque in foro agendarum
 causarum licentiam habebunt. Nam si se quoquo modo
 prædicto incesto coniunxerint, episcopi, seu presbyteri,
 in quorum diœcesi vel pago actum fuerit, regi vel iudici-
 bus scelus perpetratum denuntient, vt cum ipsis denuncia-
 tum fuerit, ab eorum communionem aut cohabitationem se-
 questrentur. Res autem eorum ad primos parentes, vsque
 ad sequestrationem, perueniant sub ea conditione, vt an-
 tequam segregentur, per nullum ingenium, neque per pa-
 rentes, neque per emptionem, neque per auctoritatem
 regiam, ad proprias perueniant facultates, nisi præfatum
 scelus sequestrationis separationem & pœnitentiam fateantur.
 Item ex libro legum Theodosii III. capite XII. Quod ince-
 sti non sint legitimi heredes, sed infamia sint notata vtra-
 que personæ. Quapropter iterum iterumque auctori-
 tate ecclesiastica interdiximus, vt deinceps, sicut Canones
 ecclesiastici prohibent, nullus Deo deuotam virginem,
 nullus sub religionis habitu consistentem, siue viduitatis
 continentiam professam, vel sui proximam generis, aut
 etiam de cuius admixtione incestiua notam possit subire
 infamiæ, illicito connubio, aut vi, aut consensu acci-
 piat coniugem: quia nec verum poterit esse coniugium,
 quod a meliori proposito deducitur ad deterius, & sub
 falsi nominis culpa, incestiua pollutione & fornicationis
 immunditia perpetratur. Hoc vero nefas si agere cuiuslibet
 gentis a modo homines sexus vtriusque tentauerint, ab
 inuicem omnimodis separati exilio perpetuo relegentur.
 Item in libro VI. capite ccccxi. Scire vos conuenit,
 quia blasphemiam Deo irrogat, qui cum Deo sacra, vel

Lib. 6. c.
 306.

Codex
 Theod.
 li. III. t.
 XII.

Lib. 6. c.
 309.

Concil. Tom. 24.

Ccccc

Ibid. c. 310.

cum velata femina se commaculat. Item capite cccc xiii. Si clericus cum velata femina, vel cum Deo sacra se maculauerit, proprio honore priuetur. Item capite cccc xiiii.

ANNO
CHRISTE
909.

Ibid. c. 311.

Sciendum est omnibus, quod Deo sacrarum feminarum corpora per votum propriæ sponſionis, & verba sacerdotis Deo consecrata, templa esse scripturarum testimoniis comprobantur: & ideo violatores earum sacrilegi, ac iuxta Apostolum filii perditionis esse noscuntur.

1. Cor. 3.

IX.

Sane quoniam hæc pestis non tantum populares quoslibet, siue superioris, siue inferioris ordinis, occupat homines, verum, quod non sine nostro pudore, & cum maximo fatemur dolore, ecclesiasticas commaculat dignitates: in tantum vt ipsi quoque sacerdotes, qui ab aliis debuerant huius putredinem morbi refecare, computrescant in stercore luxuriæ: nec sua solum ignominiosa contenti perditione, bonorum etiam sacerdotum vitam sua lædant infami opinione, dum a secularibus dicitur, Tales sunt sacerdotes ecclesiæ: & sic dantes aliis offensionem vituperant ministerium sanctum, insuper & canonica sanctorum statuta violant patrum, quibus interdicitur cum feminis accessus & frequentatio ac cohabitatio clericorum: cogimur & priorum quædam commemorare decreta patrum, & contra noua recrudescentium semper generum morborum noua quærere experimenta medicamentorum. Vnde nunc ea retexemus, quæ de talibus a bonæ memoriæ prædecessore nostro Hincmaro præfule, in conuentu presbyterorum in metropoli ciuitate Rhemorum habito, dicto & scripto prolata sunt anno ab incarnatione Domini dccc lii. hoc modo: De accessu autem & frequentatione ac cohabitatione clericorum cum feminis, vnde secundum sacros Canones in omnibus Synodis specialiter interdiximus, firmiter & expresse atque sollicitè a nobis & a comministris nostris est inquirendum. Sicut enim his qui Domini in carne aduentum præcesserunt, & his qui subsequuntur, pro temporum ratione sunt sacramenta disparia, ad religionem tamen vnius eiusdemque fidei & salutis recurrentia, &, vt scriptum est, *pertransibunt plurimi, & multiplex erit scientia*, per incrementa temporum, tam per seipsum, quam & per angelos in veteri

Hincmarus
ad presby-
teros, cap.
21.

Dan. 12.